

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

19 JUNI 1969

WETSONTWERP

betreffende het toekennen
van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE SOCIALE VOORZORG (1),
UITGEBRACHT DOOR DE HEER WIJNEN.

DAMES EN HEREN,

Uwe Commissie heeft twee vergaderingen gewijd aan het onderzoek van dit wetsontwerp, hetwelk door de Minister in de volgende bewoordingen werd ingeleid :

Dit ontwerp homt tegemoet aan de herhaaldelijk door de Regering betuigde bekommernis om de lotsverbetering van de minder-validen. Het beoogt een drievoudig doel :

1° een tegemoetkoming toekennen aan sommige 100 %, minder-validen die er tot nog toe niet op gerechtigd waren;

2° de wetgeving in overeenstemming brengen met de bepalingen betreffende het gewaarborgd inkomen en de pensioenen;

3° de wetgeving betreffende de gebrekkigen en verminkten moderniseren en vereenvoudigen.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Posson.

A. — Leden : de heren De Mey, Posson, Schyns, Urbain, Van Herreweghe, Verhenne, Mevr. Verlact-Gevaert, de heer Wijnen. — de heren Brouhon, Castel, Claes (W.), Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Demets, Nyffels, Vandenhove. — de heren Borsu, Defraigne, De Gent, D'haeseleer, Niemegeers. — de heren Anciaux, Babylon. — de heer Moreau.

B. — Plaatsvervangers : de heren Peeters, Remacle, Van Raemdonck, Van Rompaey. — de heren Christiaenssens, Hicquet, Lamers, Vernimmen. — de heren Gillet, Lerouge, Sprockeels. — de heer Decommer. — de heer Boon.

Zie :

430 (1968-1969) :

— N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

19 JUIN 1969

PROJET DE LOI

relatif à l'octroi d'allocations aux handicapés.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
PAR M. WIJNEN.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre commission a consacré deux réunions à l'examen de ce projet de loi, que le Ministre a introduit en ces termes :

Ce projet répond au souci maintes fois exprimé par le Gouvernement d'améliorer le sort des handicapés. Il poursuit en fait un triple objectif :

1° accorder une allocation à certains handicapés à 100 % qui n'en bénéficient pas jusqu'à présent;

2° mettre la législation en concordance avec les dispositions concernant le revenu garanti et les pensions;

3° moderniser et simplifier la législation traitant des estropiés et mutilés.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Posson.

A. — Membres : MM. De Mey, Posson, Schyns, Urbain, Van Herreweghe, Verhenne, Mme Verlact-Gevaert, M. Wijnen. — MM. Brouhon, Castel, Claes (W.), Mme Copée-Gerbinet, MM. Demets, Nyffels, Vandenhove. — MM. Borsu, Defraigne, De Gent, D'haeseleer, Niemegeers. — MM. Anciaux, Babylon. — M. Moreau.

B. — Suppléants : MM. Peeters, Remacle, Van Raemdonck, Van Rompaey. — MM. Christiaenssens, Hicquet, Lamers, Vernimmen. — MM. Gillet, Lerouge, Sprockeels. — M. Decommer. — M. Boon.

Voir :

430 (1968-1969) :

— N° 1 : Projet de loi transmis par le Sénat.

1° *Toekenning van een tegemoetkoming aan de 100 % minder-validen die er thans niet op gerechtigd zijn.*

Punt 131 van de regeringsverklaring betreft de zwaar gehandicapten en onderstreept dat elk jaar, te hunnen behoeve, een som van 200 miljoen uitgetrokken wordt (200 miljoen in 1969, 400 miljoen in 1970 en 600 miljoen in 1971).

Hij preciseert dat de te treffen maatregelen nader bepaald worden na inventaris en voorstellen van de Nationale Commissie, in dit geval de Hoge Raad voor minder-validen.

Laatstgenoemde heeft de hem toevertrouwde opdracht vervuld. Hij heeft de wens uitgesproken dat de gecoördineerde wetten betreffende de gebrekkigen en verminkten tot alle minder-validen uitgebreid worden.

Bewust van het feit dat een dergelijke maatregel niet in eenmaal tot stand gebracht kan worden, heeft genoemde Raad voorgesteld dat, als overgangsmaatregel zou voorzien worden in een tegemoetkoming ten gunste van 100 % minder-validen die het voordeel van deze wetgeving nog niet genieten.

Het ontwerp komt aan dit voorstel tegemoet. Inderdaad, het voorziet in een *bijzondere tegemoetkoming* (art. 9 tot 13) waarvan het jaarbedrag 18 000 F belooft. Dat bedrag werd gekoppeld aan het indexcijfer 140,25 der kleinhandels-prijzen.

Deze bijzondere tegemoetkoming wordt toegekend aan de minder-validen van ten minste 25 jaar, die getroffen zijn door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 100 pct. en thans geen tegemoetkomingen voor gebrekkigen en verminkten of uitkeringen toegekend krachtens andere sociale-zekerheids- of verzorgingsregelingen genieten. Overigens zijn de toekenningsvoorwaarden gelijkaardig als die welke thans voor de gebrekkigen en verminkten gelden.

Het aantal vermoedelijke gerechtigden werd op 11 000 geschat.

Het gaat om 9 000 minder-validen wier arbeidsongeschiktheid een aanvang nam toen zij op kinderbijslag recht hadden en om 2 000 minder-validen die deze bijslag niet genieten, aangezien de rechthebbende de gestelde voorwaarden niet vervult.

Bij die 11 000 gerechtigden moeten degenen gevoegd worden wier handicap een aanvang nam tussen het tijdstip waarop de kinderbijslag niet langer toegekend werd en het ogenblik waarop zij 65 jaar werden.

Bij gebrek aan nauwkeurige statistieken kan het aantal gerechtigden van deze groep niet geschat worden.

Wegens die onbekende factor werd voorzichtigheid in acht genomen bij de vaststelling van het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming.

2° *In overeenstemming brengen van de wetgeving met de bepalingen betreffende het gewaarborgd inkomen en de pensioenen.*

De artikelen betreffende de aanvullende tegemoetkoming (art. 6, 7 en 8) voorzien in deze aanpassing.

Dat de tegemoetkoming een aanvullend karakter heeft, vloeit duidelijk uit deze bepalingen voort. Deze tegemoetkoming heeft tot doel de gepensioneerde gebrekkige dezelfde sociale voordelen te waarborgen als die welke hij vóór zijn inruststelling genoot.

Met andere woorden, indien het bedrag van het pensioen of van het gewaarborgd inkomen het bedrag van de voor-

1° *Octroi d'une allocation aux handicapés à 100 % qui n'en bénéficient pas actuellement.*

Le point 131 de la déclaration gouvernementale concerne les handicapés graves et souligne qu'une somme de 200 millions sera prévue chaque année à leur intention (200 millions en 1969, 400 millions en 1970 et 600 millions en 1971).

Il précise que, les mesures à prendre seront concrétisées après inventaire des besoins et propositions de la Commission nationale, en l'occurrence le Conseil supérieur des handicapés.

Ce dernier s'est acquitté de la mission qui lui avait été confiée. Il a émis le souhait que les lois coordonnées relatives aux estropiés et mutilés soient étendues à tous les handicapés.

Conscient du fait qu'une mesure de cet ordre ne saurait être réalisée en une fois, ledit Conseil a préconisé, à titre transitoire, une intervention en faveur des handicapés à 100 % qui ne bénéficient pas encore de cette législation.

Le projet répond à cette suggestion. Il crée, en effet, une *allocation spéciale* (art. 9 à 13) dont le montant annuel s'élèvera à 18 000 F. Ce montant a été rattaché à l'indice des prix de détail 140,25.

Cette allocation spéciale sera octroyée aux handicapés âgés de 25 ans au moins et atteints d'une incapacité permanente de 100 % qui ne bénéficient pas actuellement des allocations d'estropiés et mutilés ou des prestations accordées en vertu d'autres régimes de sécurité sociale ou de prévoyance. Les conditions d'octroi seront, par ailleurs, semblables à celles qui sont appliquées actuellement aux estropiés et mutilés.

Le nombre de bénéficiaires présumés a été évalué à 11 000.

Il s'agit de 9 000 handicapés dont l'incapacité a débuté alors qu'ils étaient bénéficiaires d'allocations familiales et de 2 000 handicapés qui ne bénéficient pas de ces allocations, les conditions n'étant pas remplies dans le chef de l'attributaire.

A ces 11 000 bénéficiaires, il y aura lieu d'ajouter ceux dont le handicap a débuté entre le moment où les allocations familiales ont cessé d'être octroyées et l'âge de 65 ans.

Il est impossible, en l'absence de statistiques précises d'évaluer l'importance de ce groupe.

Cette inconnue a incité à la prudence lors de la détermination du montant de l'allocation spéciale.

2° *Mise en concordance de la législation avec les dispositions relatives au revenu garanti et aux pensions.*

Les articles traitant de l'allocation complémentaire (art. 6, 7 et 8) réalisent cette adaptation.

Le caractère complémentaire de cette allocation résulte clairement de ces dispositions. Cette allocation a pour objectif de garantir à l'estropié pensionné des avantages sociaux équivalents à ceux dont il bénéficiait avant sa mise à la retraite.

En d'autres termes, si le montant de la pension ou du revenu garanti ne s'élève pas au montant de l'allocation

heen door de betrokkene genoten tegemoetkoming voor gebrekkigen en verminkten niet bereikt, wordt het pensioen of het gewaarborgd inkomen met een aanvullende tegemoetkoming verhoogd.

Bovendien bepaalden de huidige teksten het tijdstip van inwerkingtreding van de aanvullende ouderdomstegemoetkoming op 65 jaar ten vroegste. Het ontwerp handhaaft deze leeftijd als uiterste grens en stelt dat de aanvullende tegemoetkoming vóór de leeftijd van 65 jaar zal kunnen toegekend worden, zodra het recht op pensioen is ingegaan.

Er zij ten slotte op gewezen dat de aanvullende ouderdomstegemoetkoming tot nog toe slechts kon worden verleend op voorwaarde dat de gerechtigde ten minste voor 65 % ongeschikt was, dan wel vóór zijn 65 jaar gedurende ten minste drie jaar de gewone tegemoetkoming had genoten.

Het ontwerp brengt de ongeschiktheidsgraad op 30 % en schaft de voorwaarde van een driejarige wachttijd af.

3° Modernisering van de gecoördineerde wetten betreffende de gebrekkigen en verminkten.

De titel van de wet werd gewijzigd; voortaan betreft zij alle minder-validen in het algemeen.

Bovendien werden de teksten door tal van vorm- en terminologiewijzigingen aangepast aan de hedendaagse noodwendigheden en opvattingen.

Er zij o.m. gewezen op :

1. de mogelijkheid het toepassingsgebied van de wet uit te breiden bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit;
2. de versoepeling van de modaliteiten van betaling van de tegemoetkoming, ten einde beter te voorzien in de sociale behoeften;
3. de tussenkomst van de Hoge Raad voor minder-validen bij de uitvoering van de wet.

Algemene bespreking.

1. Een lid stelt vast, dat het ontwerp de Koning de zorg toevertrouwt de meeste maatregelen te treffen tot toepassing van de in de wet gestelde beginselen.

Dat zal namelijk het geval zijn bij een eventuele uitbreiding van de gewone en van de aanvullende tegemoetkoming tot nieuwe categorieën van minder-validen.

Zal een dergelijke maatregel bepaalde veranderingen met zich brengen voor de huidige gerechtigden op de tegemoetkoming voor gebrekkigen en verminkten ?

Antwoord van de Minister.

Het ontwerp strekt ertoe voor de huidige gerechtigden het status-quo te handhaven.

Wanneer het er zal op aankomen nieuwe categorieën van gerechtigden op te nemen, zal men omzichtig moeten te werk gaan en ervoor zorgen dat men over voldoende gegevens beschikt om te kunnen nagaan welke de financiële terugslag is van een dergelijke maatregel.

Dat is trouwens de reden van bestaan van de bijzondere tegemoetkoming. Als overgangsmaatregel biedt zij het voordeel dat de problemen van de minder-validen beter zullen kunnen beoordeeld worden.

d'estropié-mutilé perçue auparavant par l'intéressé, une allocation complémentaire viendra s'ajouter à la pension ou au revenu garanti.

D'autre part, les textes actuels fixaient à 65 ans au plus tôt la date d'entrée en vigueur de l'allocation complémentaire de vieillesse. Le projet maintient cet âge comme date ultime et prévoit que l'allocation complémentaire pourra être octroyée avant 65 ans, dès l'instant où prend cours le droit à une pension.

Il convient, enfin, de souligner que l'allocation complémentaire de vieillesse ne pouvait être octroyée jusqu'à présent qu'à condition que le bénéficiaire soit titulaire d'une incapacité d'au moins 65 %, ou qu'il ait bénéficié avant ses 65 ans pendant trois ans au moins de l'allocation ordinaire.

Le projet ramène le degré d'incapacité à 30 % et supprime la condition de stage de trois ans.

3° Modernisation des lois coordonnées relatives aux estropiés et mutilés.

L'intitulé de la loi a été modifié, celle-ci s'adressant dorénavant aux handicapés en général.

En outre, de nombreuses modifications de forme et de terminologie ont adapté les textes aux nécessités et aux conceptions actuelles.

Parmi celles-ci, il convient de citer :

1. la possibilité d'étendre le champ d'application de la loi par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres;
2. l'assouplissement des modalités de paiement des allocations afin de mieux répondre aux besoins sociaux;
3. l'intervention du Conseil supérieur des handicapés dans l'exécution de la loi.

Discussion générale.

1. Un membre constate que le projet confie au Roi le soin de prendre la plupart des mesures susceptibles d'assurer l'exécution des principes posés par la loi.

Il en sera notamment ainsi lors d'une éventuelle extension de l'allocation ordinaire et de l'allocation complémentaire à de nouvelles catégories de handicapés.

Une telle mesure aura-t-elle pour conséquence d'impliquer certains changements en ce qui concerne les actuels bénéficiaires de l'allocation d'estropié-mutilé ?

Réponse du Ministre.

Le projet vise le maintien du statu quo pour les bénéficiaires actuels de la législation.

Lorsqu'il s'agira d'incorporer de nouvelles catégories de bénéficiaires, il conviendra de faire preuve de prudence et de disposer d'éléments suffisants permettant d'évaluer les répercussions financières d'une mesure de cet ordre.

Telle est d'ailleurs la raison de la création de l'allocation spéciale. De caractère transitoire, celle-ci aura le mérite de permettre une meilleure évaluation des problèmes des handicapés.

2. Een lid wijst erop, dat uit het verslag dat door de bevoegde Senaatscommissie werd opgemaakt, dat de Regering de bedoeling heeft het ontwerp op 1 oktober 1969 in werking te doen treden, met uitzondering echter van de bepalingen die betrekking hebben op de aanvullende tegemoetkoming. Deze laatste zouden in werking treden op dezelfde datum als de wet tot invoering van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, d.w.z. op 1 mei 1969.

Valt er niet te vrezen, dat deze toepassing met terugwerkende kracht bepaalde gerechtigden op een gewaarborgd inkomen zal verplichten tot terugbetaling van een deel der hun toegekende bedragen?

Antwoord van de Minister.

In de eerste plaats mag worden verondersteld dat het aantal gevallen van terugbetaling uiterst beperkt zal zijn.

Anderzijds biedt artikel 27 van het ontwerp de Minister van Sociale Voorzorg de mogelijkheid om, in door de Koning vastgestelde voorwaarden, af te zien van de terugvordering van ten onrechte betaalde tegemoetkomingen.

De Minister is voornemens van deze bepaling gebruik te maken en, in de mate van het mogelijke, af te zien van de terugvordering van bedragen die ten onrechte werden betaald als gevolg van de terugwerkende kracht der bepalingen in verband met de aanvullende tegemoetkoming en in zoverre de terugvordering niet gecompenseerd wordt door de uitkering van een ander sociaal voordeel.

3. Een lid vraagt hoe men ertoe gekomen is een leeftijds-grens te bepalen voor de toekenning van de bijzondere tegemoetkoming. Deze grens ligt, luidens artikel 4, 3°, op 65 of 60 jaar, naar gelang het een man, resp. een vrouw betreft.

Antwoord van de Minister.

De bijzondere tegemoetkoming wordt slechts toegekend tot de leeftijd van vijftien jaar voor de mannen en van zestig jaar voor de vrouwen, omdat van de leeftijd af het gewaarborgd inkomen voor bejaarden kan worden toegekend.

Aldus zullen de gerechtigden op de bijzondere tegemoetkoming verder het genot hebben van onontbeerlijke sociale voordelen.

4. Een lid beklemtoont dat de gewone tegemoetkoming wordt toegekend van het ogenblik af dat de minder-valide door een ongeschiktheid van 30 % is getroffen. Voor de bijzondere tegemoetkoming daarentegen moet de ongeschiktheid 100 % bedragen.

Waarom zulk onderscheid?

Antwoord van de Minister.

Alleen de uitbreiding van de vigerende wetgeving inzake gebrekkigen en verminkten tot de zwaar gehandicapten, d.w.z. tot de personen wier ongeschiktheid 66 % bereikt, zou ongeveer 900 miljoen per jaar kosten.

Het hoeft geen betoog dat zulk bedrag niet beschikbaar is.

Het was dan ook nodig het probleem te splitsen om te trachten het trapsgewijs op te lossen.

2. — Un membre souligne qu'il résulte du rapport fait au nom de la Commission compétente du Sénat que le Gouvernement a marqué son intention de voir le projet entrer en vigueur le 1er octobre 1969, à l'exception des dispositions relatives à l'allocation complémentaire. Ces dernières entreraient en vigueur à la même date que la loi instituant un revenu garanti aux personnes âgées, c'est-à-dire le 1er mai 1969.

Ne faut-il pas craindre que l'application de cette rétroactivité ait pour conséquence de contraindre certains bénéficiaires d'un revenu garanti à rembourser une partie des montants qui leur auront été attribués?

Réponse du Ministre.

Il y a, tout d'abord, lieu de présumer que le nombre de cas donnant lieu à récupération sera extrêmement réduit.

D'autre part, l'article 27 du projet accorde au Ministre de la Prévoyance sociale la faculté de renoncer, dans les conditions fixées par le Roi, à la récupération des allocations payées indûment.

Le Ministre se propose de faire usage de cette disposition et de renoncer, dans la mesure du possible, à la récupération des montants qui auraient été payés indûment, suite à la rétroactivité attribuée aux dispositions concernant l'allocation complémentaire et pour autant que la récupération n'est pas compensée par l'octroi d'un autre avantage social.

3. Un membre demande les raisons qui ont incité à la fixation d'une limite d'âge pour l'octroi de l'allocation spéciale. Cette limite se situe, selon l'article 4, 3°, à soixante-cinq ou à soixante ans, selon qu'il s'agit d'un homme ou d'une femme.

Réponse du Ministre.

L'allocation spéciale n'est accordée que jusqu'à l'âge de soixante-cinq ans pour les hommes et de soixante ans pour les femmes parce que c'est à partir de ces âges que le revenu garanti pour personnes âgées peut être accordé.

Ainsi, les bénéficiaires de l'allocation spéciale continueront à bénéficier d'avantages sociaux essentiels.

4. Un membre souligne que l'allocation ordinaire est octroyée dès l'instant où le handicapé a une incapacité de 30 %. Pour l'allocation spéciale, par contre, cette incapacité doit être de 100 %.

Pourquoi cette discrimination?

Réponse du Ministre.

Étendre aux seuls handicapés graves, c'est-à-dire à ceux dont l'incapacité atteint 66 %, le bénéfice de l'actuelle législation en matière d'estropiés-mutilés, coûterait environ 900 millions par an.

Il va sans dire qu'un tel montant n'est pas disponible.

Il a fallu, dès lors, scinder le problème et tenter de le résoudre en procédant par étapes.

Het voorzien in de bijzondere tegemoetkoming voor de gehandicapten die door 100 % ongeschiktheid zijn getroffen vormt reeds een beginpunt. Andere fasen zullen volgen, waardoor het mogelijk zal worden de thans bepaalde voorwaarden te versoepelen.

5. Verscheidene leden informeren naar de gevolgen van de samenvoeging van het pensioen met de tegemoetkoming voor gebrekkigen en verminkten.

Antwoord van de Minister.

Het ontwerp heeft tot doel de gepensioneerde gebrekkige dezelfde sociale voordelen te laten behouden als die welke hij genoot vóór zijn oppensioenstelling.

Hieruit volgt dat de aanvullende tegemoetkoming suppletoir is. Zij zal gelijk zijn aan het bedrag van de tegemoetkoming voor gebrekkigen en verminkten, die voorheen werd ontvangen, verminderd met het bedrag van het pensioen of van het gewaarborgd inkomen.

Wanneer het een gehuwde gebrekkige vrouw betreft, die minder dan 65 jaar oud is, en wier echtgenot gepensioneerd is of een gewaarborgd inkomen ontvangt, zal de aanvullende tegemoetkoming gelijk zijn aan het verschil tussen de gewone tegemoetkoming en een gedeelte van dit pensioen of van dit gewaarborgd inkomen.

Wanneer de echtgenote ouder is dan 65 jaar, zal de aanvullende tegemoetkoming volgens de thans geldende maatstaven worden berekend, m.a.w. ze zal gelijk zijn aan het verschil tussen de gewone tegemoetkoming en het pensioen op het gewaarborgd inkomen, vastgesteld volgens gezins-tarief.

6. Verscheidene leden vragen of de samenvoeging zal worden toegelaten tussen de tegemoetkomingen die bij het ontwerp zijn bepaald en de tegemoetkoming aan ten huize gesequestreerden.

Antwoord van de Minister.

De thans vigerende wetgeving verbiedt de samenvoeging van de tegemoetkoming aan gebrekkigen en verminkten of de aanvullende ouderdomstegemoetkoming, enerzijds, en de tegemoetkoming aan ten huize gesequestreerden, anderzijds.

Het ligt in de bedoeling van de Minister voor te stellen dat deze maatregel wordt gehandhaafd bij middel van een op grond van artikel 23 van het ontwerp genomen koninklijk besluit.

Wat betreft de bijzondere tegemoetkoming, daarentegen, moet worden aangestipt dat het een nieuwe tegemoetkoming is, bestemd voor de minder-validen die door een blijvende arbeidsongeschiktheid van 100 % zijn getroffen en die thans geen aanspraak kunnen maken op de tegemoetkomingen bepaald in de gecoördineerde wetten betreffende de gebrekkigen en verminkten.

In de huidige stand van zaken, zal het jaarbedrag van die bijzondere tegemoetkoming 18 000 F belopen.

Zolang die tegemoetkoming op dat bedrag bepaald blijft, ziet de Minister er geen bezwaar in om de samenvoeging van bedoelde tegemoetkoming met de tegemoetkoming aan ten huize gesequestreerden toe te laten.

Bespreking van de artikelen.

Artikelen 1 tot 5.

Deze artikelen worden zonder bespreking eenparig aangenomen.

La création de l'allocation spéciale réservée aux handicapés à 100 % constitue un point de départ. D'autres étapes suivront qui permettront d'assouplir les conditions prévues actuellement.

5. Plusieurs membres s'informent des conséquences qui résulteront du cumul de la pension avec l'allocation d'estropié-mutilé.

Réponse du Ministre.

Le projet entend maintenir à l'estropié pensionné des avantages sociaux équivalents à ceux dont il bénéficiait avant sa mise à la pension.

Il en résulte que l'allocation complémentaire a un caractère supplétif. Elle s'élèvera au montant de l'allocation d'estropié-mutilé perçue précédemment, diminué du montant de la pension ou du revenu garanti.

S'il s'agit d'une femme mariée estropiée, âgée de moins de 65 ans, dont le mari est pensionné ou bénéficie d'un revenu garanti, l'allocation complémentaire s'élèvera à la différence entre l'allocation ordinaire et une partie de cette pension ou de ce revenu garanti.

Si l'épouse a dépassé l'âge de 65 ans, l'allocation complémentaire sera calculée suivant les modalités actuelles, c'est-à-dire la différence entre l'allocation ordinaire et la pension ou le revenu garanti établi au taux ménage.

6. Plusieurs membres posent la question de savoir si le cumul sera autorisé entre les allocations prévues par le projet et l'allocation de séquestré à domicile ?

Réponse du Ministre.

La législation actuelle interdit le cumul entre l'allocation d'estropié-mutilé, ou l'allocation complémentaire de vieillesse, d'une part, et l'allocation de séquestré à domicile, d'autre part.

Il entre dans les intentions du Ministre de proposer le maintien de cette mesure par l'intermédiaire d'un arrêté royal pris en vertu de l'article 23 du projet.

Par contre, en ce qui concerne l'allocation spéciale, il convient de souligner qu'il s'agit d'une allocation nouvelle destinée à des handicapés atteints d'une incapacité permanente de 100 %, qui ne bénéficient pas pour l'instant des allocations visées par les lois coordonnées relatives aux estropiés et mutilés.

Dans l'état actuel des choses, le montant annuel de cette allocation spéciale atteindra 18 000 F.

Aussi longtemps que cette intervention restera fixée à ce montant, le Ministre ne voit pas d'inconvénient à autoriser le cumul de celle-ci avec l'allocation de séquestré à domicile.

Discussion des articles.

Articles 1 à 5.

Ces articles sont adoptés à l'unanimité et sans discussion.

Artikel 6.

Een amendement van de heer Glineur tot aanvulling van dit artikel wordt ingetrokken nadat de Minister heeft aangetoond dat het nutteloos is.

Het luidde als volgt :

« Nochtans kunnen de minder-valide mannen of vrouwen op hun verzoek, zo zij er belang bij hebben, tot de leeftijd van 65 jaar verder de tegemoetkoming voor gebrekkige ontvangen. »

De auteur bekommerde zich vooral om het lot van de minder-valide vrouw wier echtgenoot gepensioneerd is.

De Minister verklaart dat de tegemoetkoming voor de vrouw in dit geval, in toepassing van het tweede lid van artikel 8 van het ontwerp, zal verminderd worden met het verschil tussen het gewoon bedrag en het gezinsbedrag van het pensioen.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 7.

Een lid vraagt zich af of een minder-valide wiens aanvraag om aanvullende tegemoetkoming is verworpen bij toepassing van artikel 5, 1°, van de huidige wet, de herziening van die beslissing kan bekomen krachtens de soepeler bepalingen van het ontwerp.

De Minister antwoordt bevestigend; de belanghebbende moet nochtans aan de nieuwe voorwaarden voldoen.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 8.

In § 1, derde lid, 2°, wordt bepaald dat het uitsluitend gaat om pensioenen verkregen overeenkomstig de wet van 12 februari 1963 en niet om ouderdomsrentebijlagen, daar die voordelen in aanmerking komen voor de toepassing van het eerste lid.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 9 en 10.

Deze artikelen worden zonder bespreking eenparig aangenomen.

Artikel 11.

Een amendement van de heer Glineur, dat als volgt luidde : « Het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming is gelijk aan het bedrag van de gewone tegemoetkoming », wordt eenparig verworpen. Het is alleen om budgettaire redenen dat het bedrag van de bijzondere tegemoetkoming slechts 18 000 F per jaar bedraagt.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikelen 12 en 13.

Deze artikelen worden zonder bespreking eenparig aangenomen.

Artikel 14.

Er wordt nader verklaard dat de minder-validen die onder de gelding van de huidige wet reeds hun aanvraag

Article 6.

Un amendement de M. Glineur tendant à compléter cet article a été retiré, après que le Ministre eut démontré son inutilité.

Il était libellé comme suit :

« Toutefois, à leur demande, les handicapés, hommes ou femmes, peuvent, s'ils y ont intérêt, continuer à bénéficier de l'allocation d'estropié jusqu'à l'âge de 65 ans. »

L'auteur se souciait surtout du sort de l'épouse handicapée dont le mari est pensionné.

Le Ministre précise qu'en ce cas et en application de l'article 8, second alinéa, du projet, l'allocation de la femme sera diminuée du supplément de pension qui correspond à la différence entre le taux ordinaire et le taux ménage de celle-ci.

L'article est adopté à l'unanimité.

Article 7.

Un membre se demande si un handicapé, dont la demande d'allocation supplémentaire a été rejetée en application de l'article 5, 1° de la loi actuelle pourra obtenir en vertu des dispositions plus souples du projet la révision de cette décision.

La réponse du Ministre est affirmative pour autant que l'intéressé satisfasse aux nouvelles conditions.

L'article est adopté à l'unanimité.

Article 8.

Au § 1er, alinéa 3, 2°, il est précisé qu'il s'agit uniquement des pensions acquises conformément à la loi du 12 février 1963 et non des majorations de rentes de vieillesse, ces avantages tombant sous l'application de l'alinéa premier.

L'article est adopté à l'unanimité.

Articles 9 et 10.

Ces articles sont adoptés à l'unanimité et sans discussion.

Article 11.

Un amendement de M. Glineur libellé comme suit : « Le montant de l'allocation spéciale est égal au montant de l'allocation ordinaire » a été repoussé à l'unanimité. C'est uniquement pour des raisons budgétaires que le taux de l'allocation spéciale n'est que de 18 000 F l'an.

L'article est adopté à l'unanimité.

Articles 12 et 13.

Ces articles sont adoptés à l'unanimité et sans discussion.

Article 14.

Il est précisé que les handicapés qui ont déjà introduit leur demande sous l'empire de la loi actuelle, n'ont pas à la

hebben ingediend, deze niet moeten hernieuwen, tenzij hun toestand gewijzigd is.

Artikelen 15 en 16.

Deze artikelen worden zonder bespreking eenparig aangenomen.

Artikel 17.

De Minister verklaart dat de mogelijkheid wordt bestudeerd om de tegemoetkomingen te doen uitbetalen door de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen.

Artikelen 18 tot 36.

Deze artikelen worden zonder bespreking eenparig aangenomen.

Het gehele ontwerp wordt eveneens eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

F. WIJNEN.

De Voorzitter,

J. POSSON.

renouveler, sauf si des modifications sont intervenues dans leur situation.

Articles 15 et 16.

Ces articles sont adoptés à l'unanimité et sans discussion.

Article 17.

Le Ministre précise que la possibilité de faire payer les allocations par la Caisse Nationale de Pensions de retraite et de survie est étudiée.

Articles 18 à 36.

Ces articles sont adoptés à l'unanimité et sans discussion.

L'ensemble du projet est également approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,

F. WIJNEN.

Le Président,

J. POSSON.